

ZACHARIEL A EURÓPSKA INTEGRÁCIA PO ROKU 1989

Ďalšie malé zacharielské obdobie prichádza opäť až o 500 rokov. Vychádza na roky 1989-2061 - na súčasnosť. K ďalšiemu výraznejšiemu zjednocovaniu Európy by teda malo dôjsť okolo roku 1989 alebo medzi rokmi 1989-2061. Toto zjednocovanie Európy sa skutočne deje! Priznajme, že napriek tomu, že je nám to teoreticky zrejmé a dalo sa to predpokladať, vyvoláva v nás bezprostredná konkrétnosť udalostí, ktoré sa odohrávajú okolo nás, úžas. **Na konci 20. storočia sa po prvýkrát od čias Karola V. opäť hovori o jednotnej Európe!**

Myšlienka Európskej únie zaznela už po druhej svetovej vojne, kedy bola založená Rada Európy (1949), ale reálnou sa stala až po páde železnej opony v roku 1989. Integrácia sa začala uskutočňovať najprv ako hospodárske spoločenstvo šiestich (1957), potom deviatich (1973) a dvanástich (1986) západoeurópskych štátov. V roku 1979 sa konali prvé voľby do Európskeho parlamentu. V roku 1989 sa urobili prvé kroky smerom k európskej menovej únii, ktorá sa stala od roku 1999 skutočnosťou. Vo februári 1992 „*ministri zahraničných vecí a financií Európskeho spoločenstva slávnostne podpísali v Maastrichte zmluvu o rozšírení ES na Európsku úniu s jednotnou menou a spoločnou zahraničnou a obrannou politikou*“.¹⁶⁴ Zároveň započal proces integrácie štátov strednej a východnej Európy.

V roku nástupu archanjela Zachariela do vlády - 1989 - máme pred sebou takýto obraz: 9. novembra 1989 padol Berlínsky múr - najkrikľavejší symbol studenej vojny a rozdelenia Európy. V tom istom roku sa stretli francúzsky prezident a nemecký kancelár v Aix-la-Chapelle, v bývalom hlavnom meste Franskej ríše, na hrobe Karola Veľkého, v meste, kde veľmoži Karolovi každoročne prisahali vernosť, aby prerokovali otázky Európskej únie! Európske spoločenstvo v tom čase obsahovalo približne tie územia ako niekdajšia ríša Karola Veľkého. Británia, ktorá kedysi do karolínskej ríše nepatrila, sa aj teraz zdráhala vstúpiť...

Prišli ste už na to, vážení čitatelia, čo znamená vlajka Európskej únie? **Modrý plášť Kráľovnej nebies a dvanásť hviezd nad jej hlavou. Áno, symboly na vlajke, ktorá vlaje nad Európou, sú vzaté z dvanástej kapitoly Apokalypsy:** „*žena odiata slnkom, mesiac pod jej nohami a nad jej hlavou koruna z dvanástich hviezd*“! Fakt, že táto vlajka bola navrhnutá a prijatá v deň nepoškvrneného počatia Panny Márie (8. decembra 1955) nás nenecháva na pochybách, že symbolika je úmyselná.

Pôvodcom tohto návrhu sú kruhy, ktoré sa usilujú v novodobom zmysle o obnovenie katolíckej Európy z čias Karola Veľkého. Tento cieľ je samozrejme ilúziou, pretože samostatne mysliaca časť Európanov už nikdy nebude ochotná urobiť krok späť k tútorskému náboženstvu, a ani pravoslávni zvrchovanosť pápeža nikdy neuznajú. Tento kvas má však naozaj vyústiť do toho, aby sa Európa raz opäť, no na ešte vyššej úrovni zjednotila na kresťanskom základe. Takéto zjednotenie však nebude viac možné na základe cirkevnej autority, ale len na základe slobodne chápanej duchovnej, kresťanskej vedy v takom zmysle, ako ju chápeme v tejto knihe.

Je pozoruhodné, akými kľučkami sa uskutočňuje symbolika v osude. Spomínané kruhy totiž pôvodne navrhovali do vlajky Európy symbol kríža. Pretože však členom rady Európy je aj Turecko, návrh nebol prijatý. Potom bolo navrhnutých dvanásť hviezd na modrom pozadí a povedalo sa, že tých dvanásť hviezd je dvanásť štátov Európskeho spoločenstva. Turci nepo-

Sídlo rady Európy v Štrasburgu.

William Adolphe Bouguereau: Panna s dieťaťom, 1866.

strehli lešť a zástavu odsúhlasili.

Tak moslimovia dopomohli k tomu, aby nad Európou zaviala zástava Sofie, a aby Európania mali neustále pred očami svoje poslanie. Lebo zatiaľ čo v západnej Európe sa uctievala vždy Kráľovná nebies exotericky, ako *pozemská* žena Mária, ktorá bola nanebovzatá - uctievala sa vo východnej Európe, v Byzancii a najmä v Rusku, Kráľovná ako *duchovná* bytosť, Nebeská Sofia, ktorá má zostúpiť na zem a ktorá je ezoterickým protipólom Márie. Najstaršie veľké chrámy v Novgorode a Kyjeve, zasvätené sv. Sofii, boli inšpirované byzantským kultom Nebeskej Múdrosti.

Aj Slovensko sa v 90. rokoch ocitlo pred rozhodnutím o vstupe do už existujúcich európskych štruktúr. Ale pomenujme veci pravými menami: Táto „európska“ únia už zďaleka nie je založená na tradičných európskych, ale nanajvýš len západoeurópskych, či dokonca už ani to nie, ale euro-amerických hodnotách. S kresťanstvom, či vôbec duchovnými hodnotami, má sotva niečo spoločné. Akceptovať Európsku úniu takú, aká teraz je, je rovnako veľký hriech, ako sa od nej izolovať.

Časť obyvateľstva podvedome reaguje na inšpiráciu ducha času a cíti potrebu súňaléžitosti Európy. Druhá časť obyvateľstva reaguje na inšpiráciu ducha národa a anjelského kniežata Slovanov a cíti, že táto je v rozpore s prázdny m konzumným duchom a krajným individualizmom Západu. Pretože obe strany reagujú na tieto nebeské podnety len podvedome, inštinktívne, pudovo a presadzujú ich abstraktne-schematicky, heslovite, bezmyšlienkovite, bez akéhokolvek jasného, hlbšieho a celistvého poznania, dostávajú sa do vleklého a neriešiteľného konfliktu, ktorý vyčerpáva celú krajinu.

Otázka vôbec neznie tak, či do Západoeurópskej únie vstúpiť alebo nevstúpiť - ale ako majú vyzeráť hodnoty, na ktorých má byť založená nová Európa? Komu alebo čomu má zjednotená Európa slúžiť? Je tragické, že ľudia už nie sú v stave myslieť inak, než v dvoch strnulých kategóriách: Buď rozšírenie Západoeurópskej únie na celú Európu - alebo nacionalistická izolácia. Je toľko plodných alternatív medzi tým! Duchovné hierarchie od nás očakávajú *tvorivú* odpoveď - vytvorenie celkom Novej Európy! Do nej západná Európa musí prispieť svojou technologickou infraštruktúrou, intelektuálnymi schopnosťami a osobnou slobodou jednotlivca - ale východná Európa musí tomu všetkému dať duchovný obsah, zmysel. Vôľu obetovať svoje nižšie potreby s nezištným srdcom pre niečo vyššie. **Európu v najvyššom zmysle môže zjednotiť len nejaký vznešený, ušľachtilý duchovný cieľ; komerčný egoizmus môže Európu zjednotiť nanajvýš v takom zmysle, v akom sa spolu spriahajú banditi!**

Nemalo by si Slovensko vziať tento cieľ k srdcu - dať Európskej únii nejaký skutočný obsah? Na pozvanie slovenských kniežat prišli kedysi z chrámu Sofie Konštantín a Metod, ktorých považujeme za patrónov jednoty východnej a západnej cirkvi, a tým aj duchovnej jednoty Európy. Chápu vôbec naši slovenskí štátni predstavitelia, že cyrilo-metodejská tradícia nie je len prázdne heslo, ale má aj nejaký konkrétny obsah?

Archanjel Zachariel chce zjednotiť Európu v prvom rade duchovne, mocou toho praobrazu, ktorý je svätý aj srdcu všetkých slovanských národov - Sofie, Nebeskej Múdrosti. Ak si niekto myslí, že Európa sa dá šťastne zjednotiť len na základe spoločného trhu a legislatívy - to je skutočný fantast. Čo zjednocuje a zjednodušuje, to je len duch. Prebujnelosť a ťažkopádnosť európskej byrokracie je a bude vždy priamo úmerná duchovnému vákuu, ktoré uprostred Európskej únie zíva. Ak sa nám nepodarí

túto vysokú inšpiráciu, impulz archanjela Zachariela uchopiť vedome, neprestanú sa kvôli tomu tieto sily rinúť z nebies, ale budú ďalej pôsobiť - bez našej kontroly - v podvedomí národov. Z tohto podvedomia budú potom tieto sily vyvolávané magickými heslami a usmerňované rôznymi politickými kúzelníkmi do koľají v prospech úzkeho kruhu ľudí. Tak ako sa v samaelskom období ideál bratstva, za ktorým inštinktívne išli milióny, obrátil na hrozný žalár komunizmu, budú aj zacharielské sily zneužit. Pretože **všetky nebeské dary a sily, ktoré nepôsobia v jasnom svetle vedomia, ale len v prítmi podvedomia, prepádajú negatívnym silám.**

Takú duchovnú jednotu, aká vládla v Európe v ranom stredoveku, už dnes nie je možné dosiahnuť rovnakými prostriedkami ako vtedy. Žijeme v inom platónskom mesiaci. Od 15. storočia sme sa ocitli v epoche duše vedomej a rešpektovanie individuálnej slobody myslenia sa stalo nevyhnutnosťou. Akúkoľvek duchovnú jednotu - náboženskú, svetskú, kultúrnu - nie je viac možné dosiahnuť iba postavením nejakej duchovnej autority, ktorej by všetci mali povinne podriaďiť svoje myslenie. Tajomstvo doby je v tom, že duchovná jednotu môže opäť na vyššej úrovni vzniknúť teraz už len na základe slobodného, vedomého nahliadnutia určitých právd, poznania jednotlivca, teda duchovnej vedy. Ak budú cirkvi, vlády a národy Európy túto dejinnú nevyhnutnosť ignorovať, alebo sa jej dokonca stavať do cesty - sme skutoční blázni, ktorí si pília konár sami pod sebou.

Aký paradox, že symbol na vlajke Európy predbieha vedomie ľudí v tom, čo majú robiť! Tých dvanásť hviezd je dvanásť cherubov, ktorí sú prapôvodom dvanástich znamení a všetkého stvoreného. Nič iné nerobíme ani v tejto knihe, ako že celým našim srdcom a myslou poznávame týchto dvanástich cherubínov a všetky hierarchie anjelov pod nimi, a tým uctievať onú Vznešenú bytosť, v ktorej sú oni dvanásť jedno. Európa sa po veľkých útrapách nakoniec prepracuje k pochopeniu a dobrovoľnému prijatiu toho, čo tu vysvetľujeme. Nad Európou, vážení priatelia, vlaje zástava našej Kráľovnej, Nebeskej Sofie! Programový cieľ vlády Slovenskej republiky o smerovaní k zjednotenej Európe je - abstraktne vzaté - v poriadku; len treba vedieť dať veciam ten správny zmysel.